

שמיטה מתוך אמונה

חוברת עבודה על מחשבת

השמיטה לגיל היסודי

שמיטה מתוך אמונה

חוברת עבודה על מחשבת

השמיטה לגיל היסודי

כתיבה: מירב מגני

ליווי ויעוץ: חגית לזר, רות הופמן והרב רון קלזן

עריכה לשונית וניקוד: מוריה שטרן

איור כריכה: ויטלי מינין

איורים: ים להמן, דניאלה פונד

עיצוב גרפי ועימוד: יסכה אריה - בצלאל

חיוך לערכים

כל הזכויות שמורות לחברת "חיוך לערכים"

לפניות: אדיר רענן, ת.ד. 128 ישוב אלעזר, גוש עציון מיקוד - 9094200

טלפקס: 077-7657665, נייד: 052-5858660

דוא"ל: adirr4@gmail.com

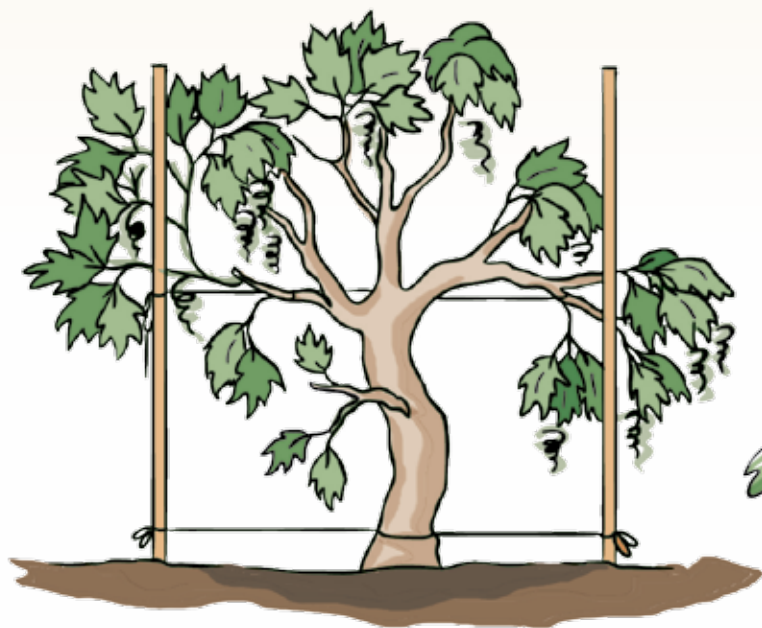
כתובתנו באינטרנט: www.chiyuch.co.il

חפשו אותנו בפייסבוק

תָּכֵן הַעֲנָנִים

4

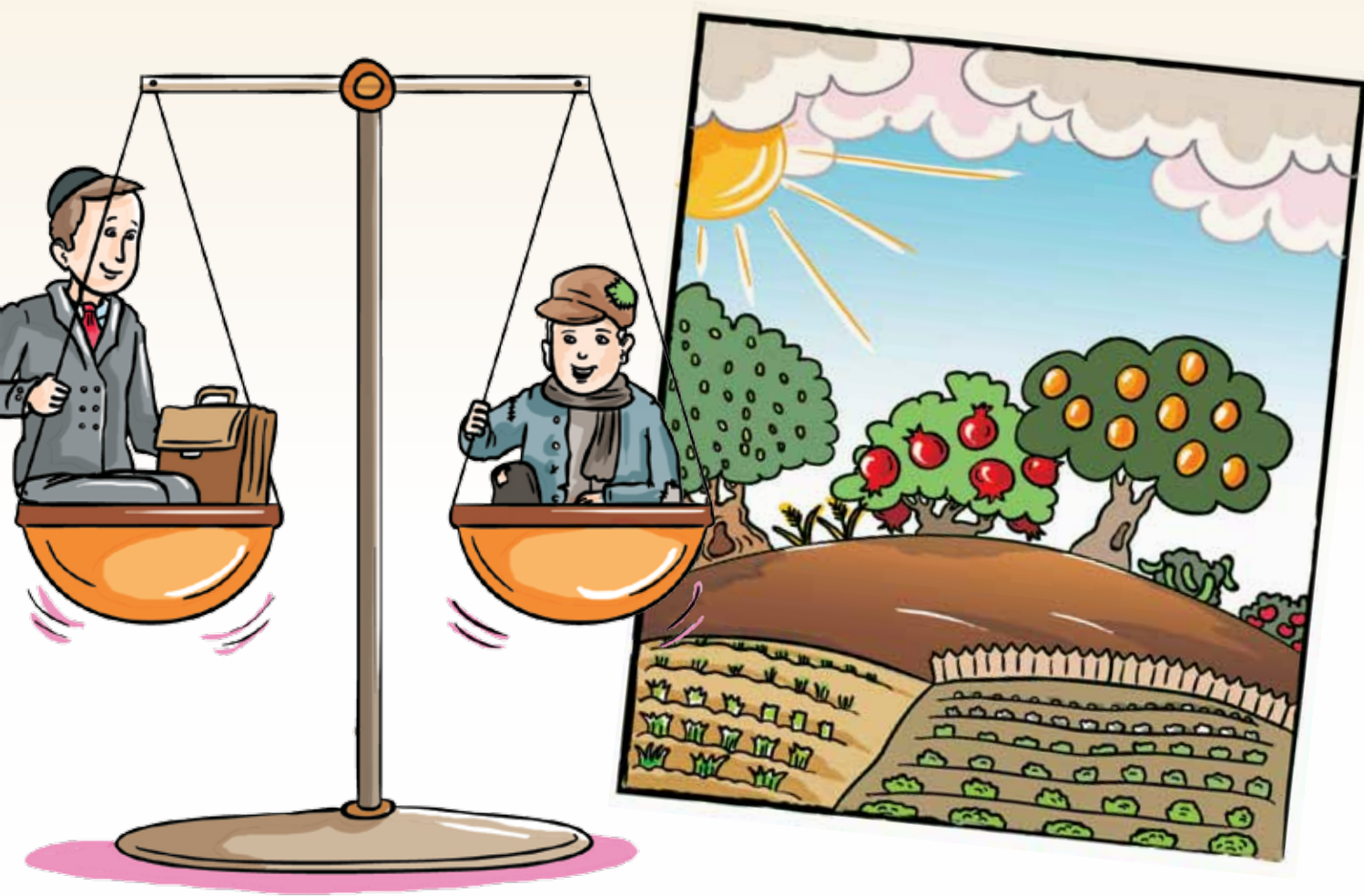
- הַקְדָּמָה 3
- מְלוּחָה לַמִּידָה 4-5
- הוֹרָאוֹת לַהֲכָנֵת קֶפֶסָא 6-7
- פֶּרֶק רֵאשׁוֹן - כָּל הָאָרֶץ שֶׁל ה' 8-15
- פֶּרֶק שֵׁנִי - לְלַמֵּד לְוֹתֵר בְּעֵין טוֹבָה 16-21
- פֶּרֶק שְׁלִישִׁי - חֶסֶד שֶׁמִּמֶּלֶא אֶת הַלֵּב 23-29
- פֶּרֶק רְבִיעִי - בְּטָחוֹן בָּה' 31-35
- פֶּרֶק חֲמִישִׁי - שְׂמִמַּת הַגָּלוּת וּפְרִיחַת הַגָּאוּלָּה 37-41
- פֶּרֶק שִׁשִּׁי - שָׁנָה שֶׁכֶּלָה תוֹרָה 43-47
- פֶּרֶק שְׁבִיעִי - שַׁבַּת הָאָרֶץ 49-53
- שַׁעֲשׂוּעוֹן 52
- תַּפְזוּרָת 55-56

הקדמה

"אורי", הזכירה לי אמא, "בתפוח שאַתָּה אוֹכֵל חֶלֶה קֹדֶשֶׁת שְׁבִיעִית. בְּבִקְשָׁה סִים אֶת הַכֹּל עַד הַסּוֹף וְאֶת הַגְּלִיעִין הֵנָּח בְּמִיכָל הַשְּׁמִטָּה". עָשִׂיתִי מָה שְׁאָמְרָה אִמָּא בְּלִי לְהִבִּין כָּלוּם. חֲשַׁבְתִּי: "לָמָּה הַתְּפֹוחַ הַפֶּךָ לִפְתָּע לְקֹדוֹשׁ? מִדּוּעַ אֵי אֶפְשָׁר לְהַשְׁלִיךְ אֶת הַפִּסְלֵת לִפְחַ הָרְגִיל כְּמוֹ כָּל שָׁנָה? וּבִכְלָל - מָה הָעֵנִין שֶׁל שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה? כָּל הַשָּׁנִים אָנוּ מְצֹוִים לְטַעַת עֲצִים וּלְעַבֵּד אֶת אֲדַמַּת הָאָרֶץ, לְבַצֵּר וּלְקַטֹּף, לָקִים אֶת הַמְצָוֹת הַתְּלוּיֹת בָּאָרֶץ כְּמוֹ מַתָּנוֹת עֲנִיִּים, תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת וְעוֹד. וְהִנֵּה הַשָּׁנָה אָסוּר לַעֲשׂוֹת כְּמַעַט כָּלוּם! הָעֲצִים בְּמַטָּע שֶׁל אָבֹא עֲמוּסִים פְּרוֹת. אֵי אֶפְשָׁר לְמַכּוֹר אוֹתָם וְכֹלָם נִכְנָסִים וְקוֹטְפִים לְעֲצָמָם תְּפוּזִים. שָׁנָה מוֹזָרָה". אִמָּא הִתְבּוֹנְנָה בִּי וְנִדְמָה שֶׁקִּרְאָה אֶת מַחְשְׁבוֹתַי. צִפִּיתִי שֶׁתֵּשֵׁב וְתִסְבִּיר לִי עַל מַצּוֹת הַשְּׁמִטָּה, אֲךָ בְּמָקוֹם זֶה הָיָה הוֹצִיאָה מִהָאָרוֹן קַפְסָה צְבֻעוֹנִית, הִגִּישָׁה לִי וְאָמְרָה: "זוֹ מַתָּנַת הַשְּׁמִטָּה. הִיא עוֹבֶרֶת בִּירוּשָׁה בְּמִשְׁפַּחְתָּנוּ. בְּכָל פֶּעַם שֶׁתִּפְתַּח אֶת הַקַּפְסָה, מַתָּנַת הַשְּׁמִטָּה תִּגְלֶה לָּךְ מִשְׁהוּ מִיַּחַד שִׁיעוֹר לָּךְ לְהִבִּין דְּבָרִים חֲשׁוּבִים".

הקדמה למלאה למידה

מלווה למידה יקר/ה!

בחוברת שלפניך מועברים ערכי השמיטה לכיתות היסודי בדרך חווייתית ומהנה.

- הלימוד בחוברת מיועד לעבודה בכיתה בתיווך המורה / ללימוד הורים וילדים / במסגרת תוכנית במ"ה בחמ"ד / תוכנית "אח בוגר".
- בחוברת מובאים שבעה מערכי הפעלה על מחשבת השמיטה.

מבנה הפרקים:

- סיפור: לקריאה במליאה - "קופסת השמיטה המופלאה" לוקחת את אורי למקומות שונים בהם הוא לומד על ערכי השמיטה.
- חושבים יחד: שאלות לדיון והעמקה במליאה.
- קדימה לעבודה: מילוי משימות אישי.
- קופסת השמיטה שלי: לפני תחילת העבודה בחוברת נבנה יחד עם התלמידים 'קופסת שמיטה' אישית (ראה הוראות הכנה) ובסיום כל פרק ידביק התלמיד על דופן הקופסא שהכין הסבר על הערך הנלמד.
- שמיטה בכיתה: מצוות השמיטה חלה על רק עבודת הקרקע על כן השתדלנו לחבר את התלמיד הצעיר לערכים הנלמדים מהשמיטה וליישם בכיתה ובבית.
- הפרק השביעי והאחרון 'שבת הארץ' מהווה יחידה מסכמת.

ערכי השמיטה - הרחבה עיונית ע"פ חלוקה למערכים

פרק ראשון: כל הארץ של הקב"ה.

בספר החינוך מובא אחד הטעמים לקיום מצוות השמיטה: "כדי שיזכור האדם כי הארץ שמוציאה אליו הפירות...לא בכוחה וסגולתה תוציא אותם, כי יש אדון עליה ועל אדוניה אדנות ה' וענווה." (ספר החינוך מצווה פ"ד) דווקא לעובד אדמה, המצליח ליצור דבר חדש שלא היה מעולם, יש חשש שבראותו את יכולו יאמר "כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה". באה התורה ומצווה כי האדם יפקיר את אדמתו בשנה השביעית כדי להראות שהארץ איננה שלו, הארץ שייכת לריבון העולמים. ציווי זה ימחיש גם שהארץ איננה נותנת את יכולה מעצמה, אלא על ידי הבורא יתברך. מכאן נלמד לכל הסובב אותנו בעולמנו, שאין הוא נוצר מעצמו ואין הטבע פועל לבד, אלא בגזרת המלך. מכאן גם נלמד שאחד היסודות המרכזיים בשמיטה הוא "כי לי כל הארץ". מכוח טעם זה נגזרים גם הדברים האחרים - האדם אמור להראות שהוא איננו הבעלים ולכן היבול מופקר. בדומה לכך הוא גם מפסיק את עבודתו כדי שלא תהיה לו תחושה שהוא יצר את היבול... כך ניתן להסביר את הטעם של איסור הפסד פירות שביעית - אסור לאדם להרוס את פירות שביעית ולכן אסור לו לזרוק אותם כרגיל לפח. הטעם הפשוט שבגללו אסור להפסיד את הפירות הוא בשל קדושתם, אך ישנו טעם אחר, אדם השוכר חפץ או מקבלו בהשאלה רשאי להשתמש בו אולם להרוס רשאי רק הבעלים. כל אדם אחר יאלץ לשלם אם הרס את החפץ למעט הבעלים עצמם. מכאן עולה כי אין לאדם תחושת בעלות גדולה יותר מאשר היכולת להרוס! לכן בשנת השמיטה אסור לאדם להרוס את הפירות כי אין הוא בעלים על הפירות.

פרק שני: וותרנות, עין טובה, נדיבות ושמיטת כספים:

טעם נוסף למצוות השמיטה לפי ספר החינוך: "ועוד יש תועלת נמצא בדבר, לקנות בזה מידת הוותרנות" אדם מפקיר את שדהו אחת לשבע שנים, לאו דווקא בשביל העזרה לעניים, אלא כדי שידע לוותר על רכושו, כדי שלא ייתפס לרכושנות על אשר לו וירכוש את מידת הוותרות. כאשר ירכוש מידה זו לגבי אדמתו, מן הסתם, תשפיע מידה זו על התנהגותו בכל התחומים שבין אדם לחברו. מצווה נוספת הקשורה לשמיטה היא שמיטת כספים שמשמעה השמטת החוב בסוף שנת השמיטה מהחזר הלוואות שהגיע זמן פירעונן אך עדין לא נפרעו. המצווה כוללת איסור לתביעת החוב שהושמט והימנעות מלהלוות כסף מתוך חשש ששמיטת כספים תשמט את ההלוואה, כפי שכתוב: "הַשְׁמֵר לָךְ פֶּן-יִהְיֶה דְבַר עִם-לִבְּךָ בְּלִיעַל לֵאמֹר, קִרְבָּה שְׁנַת-הַשְּׁבִיעִי שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה, וְרָעָה עֵינֶךָ בְּאֶחִיד הָאֲבִיּוֹן, וְלֹא תִתֵּן לוֹ". התורה רואה בחומרה תכונה של צרות עין וקמצנות מול קושי וצורך של האחר ומכנה את מי שיש לו ולא נותן משלו "רע עין". וכן כתב בעל ספר החינוך, מצווה תע"ז: "ללמד נפשנו במידות המעולות: מידת הנדיבות ועין טובה".

הַקְדָּמָה לְמִלָּה לְמִידָה

פרק שלישי: חסד שממלא את הלב, שוויון, חסד ונתינה והפקר:

בפרשת משפטים מובא טעם נוסף למצוות השמיטה: "וְהִשְׁבִּיעַת תְּשֻׁמְטָנָה וְנִשְׁטָתָה, וְאָכְלוּ אֲבִינִי עִמָּךְ..." הרמב"ם במורה נבוכים מזכיר טעם זה: "יש מהם חמלה וחנינה על כל בני אדם, כמו שנאמר ואכלו אבינו עמך..." התורה שלא כמו במדינות קומוניסטיות מאפשרת לאדם להרוויח בהתאם לעבודתו. עם זאת, כדי להגן על העניים ציוותה התורה על מצוות צדקה, מעשר עני, לקט, שכחה ופאה וכדומה, וכן הפקרת הפירות בשנה זו עבור העניים. אך נשאלת השאלה: אם טעם השמיטה היא דאגה לעניים - מדוע ציוותה התורה שלא לעבוד בשנה זו ובכך להרבות את היבול עבור העניים? ביאר הרב ליכטנשטיין שהצורך בהפסקת העבודה נובע מכך שהתורה לא רוצה לדאוג רק לצורך הכלכלי של העני, אלא גם לכך שלנותן לא תהיה תחושת עליונות. בעל השדה אינו עובד בו, הפירות גדלים מעצמם והקרקע היא הפקר. העני לוקח מההפקר ואינו זקוק לחסדיו של הנותן. ממילא הוא אינו מרגיש נחות אלא שווה בין שווים.

פרק רביעי: בטחון בה'

בעל ספר 'החנינו' מזכיר טעם נוסף למצוות השמיטה - הגברת הביטחון בה'. האדם אינו זורע ואינו עובד את האדמה בשביעית, ושם בטחנו בה' יתברך, ולא זו בלבד, האדם מפקיר את כל פירותיו לכולם, ואינו חושש. טעם זה מזכיר את נדודי ישראל במדבר, כאשר עם ישראל היה בוטח בה' שייתן לו בכל יום את המן.

פרק חמישי: שממת הגלות ופריחת הגאולה, הקשר בין שמיטה-גלות-גאולה.

בספר ויקרא כ"ו נאמר: "וְהִשְׁמַתִּי אֲנִי, אֶת-הָאָרֶץ; וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֲבִיכֶם, הַיֹּשְׁבִים בָּהּ. וְאַתֶּם אֲזָרָה בְּגוֹיִם, וְהִרִיקְתִּי אַחֲרֵיכֶם חָרֵב; וְהִיָּתָה אֶרְצְכֶם שְׁמָמָה, וְעַרְיֶכֶם יִהְיוּ חָרָבָה אֲזִי תִרְצֶה הָאָרֶץ אֶת-שְׁבַתְתֶּיךָ, כֹּל יְמֵי הַשְּׁמָה, וְאַתֶּם, בְּאֶרֶץ אֲבִיכֶם; אֲזִי תִשְׁבֹּת הָאָרֶץ, וְהִרְצַת אֶת-שְׁבַתְתֶּיךָ. כֹּל-יְמֵי הַשְּׁמָה, תִּשְׁבֹּת, אֶת אֲשֶׁר לֹא-שְׁבַתְתֶּיכֶם, בְּשְׁבַתְתֶּיכֶם עָלֶיהָ."

בפסוקים אלו מתייחסת התורה לארץ לא כאל אובייקט דומם אלא כאל סובייקט, ישות חיה שאנו אחראים לה ומחויבים לה. הארץ מקיאה את יושביה המטמאים אותה, לארץ אף ניתנה שבת מנוחה פעם בשבע שנים ממש כמו שלאדם היא ניתנה פעם בשבוע. התורה גם מזהירה אותנו שאם לא ניתן לארץ לשבות, נצא לגלות עד שהארץ תשלים את השבתות שנגזלו ממנה.

הקשר שבין העם לארצו בא לידי ביטוי גם בקללה על שממת הארץ בימי הגלות. אולם, יש מפרשים שראו בכך סימן ברכה, שכן הדבר מוכיח את הקשר בין העם לארצו. הארץ שומרת אימונים לבניה ורק להם היא נותנת מפריה. ואכן פירות הארץ הם סימן לבוא הגאולה "ואתם הרי ישראל ענפכם נתתו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא" (יחזקאל ל"ו)

אנו מוצאים בדברי הפתיחה לספר אורות: 'ארץ ישראל איננה דבר חיצוני, קנין חיצוני לאומה, רק בתור אמצעי למטרה... ארץ ישראל היא חטיבה עצמאית קשורה בקשר חיים עם האומה, חבוקה בסגולות פנימיות עם מציאותה'. קיום מצוות השמיטה בימנו עת שבנו לארצנו אחרי אלפיים שנות הגלות מחזק ומלמד על קשר החיים בין העם לארצו.

פרק שישי: שנה שכולה תורה וערך לימוד התורה.

הרב קאלישר נותן טעם נוסף, אשר רמוז גם בדברי הראשונים: "ועוד טעם, כי לא לעולם יהיו טרודים בעבודת אדמה לצורך החומר... וכאשר יפרוק עול עבודה, יעסוק בתורה..."

במשך כל השנים טרוד האדם בעבודה ובהגדלת העוצמה החומרית שלו. שנת השמיטה נועדה לתת לאדם הפסקה מן העיסוק בחומר, כדי שיוכל לעסוק בתורה.

פרק שביעי: שבת הארץ.

רעיון השמיטה דומה לשבת. כשם שבשבת האדם עובד ששה ימים וביום השביעי שובת, כך גם בשמיטה, האדם עובד שש שנים ובשנה השביעית שובת. אחת ממטרות השבת היא "זכר למעשה בראשית". ע"י קיום השבת, האדם מראה כי העולם נברא על ידי הקב"ה והוא איננו קדמון. זכר לשביתתו של בורא עולם ביום השביעי, גם האדם שובת. גם השמיטה, השנה השביעית, מהווה הצהרה שהעולם נברא על ידי ה'.

לקוח מתוך הספר "שמיטה" מאת הרב יוסף צבי רימון.

הוראות להכנת קפסא

8

עליכם לבנות קפסת שמיטה לפי הדגם המובא בדגמא.
גודל דפן הקביה 15 ס"מ * 15 ס"מ

החומרים:

- בריסטול בגדל המתאים (כחצי פלקט לתלמיד)
- דבק סלוטיפ
- מספרים
- עפרון

אפן ההכנה:

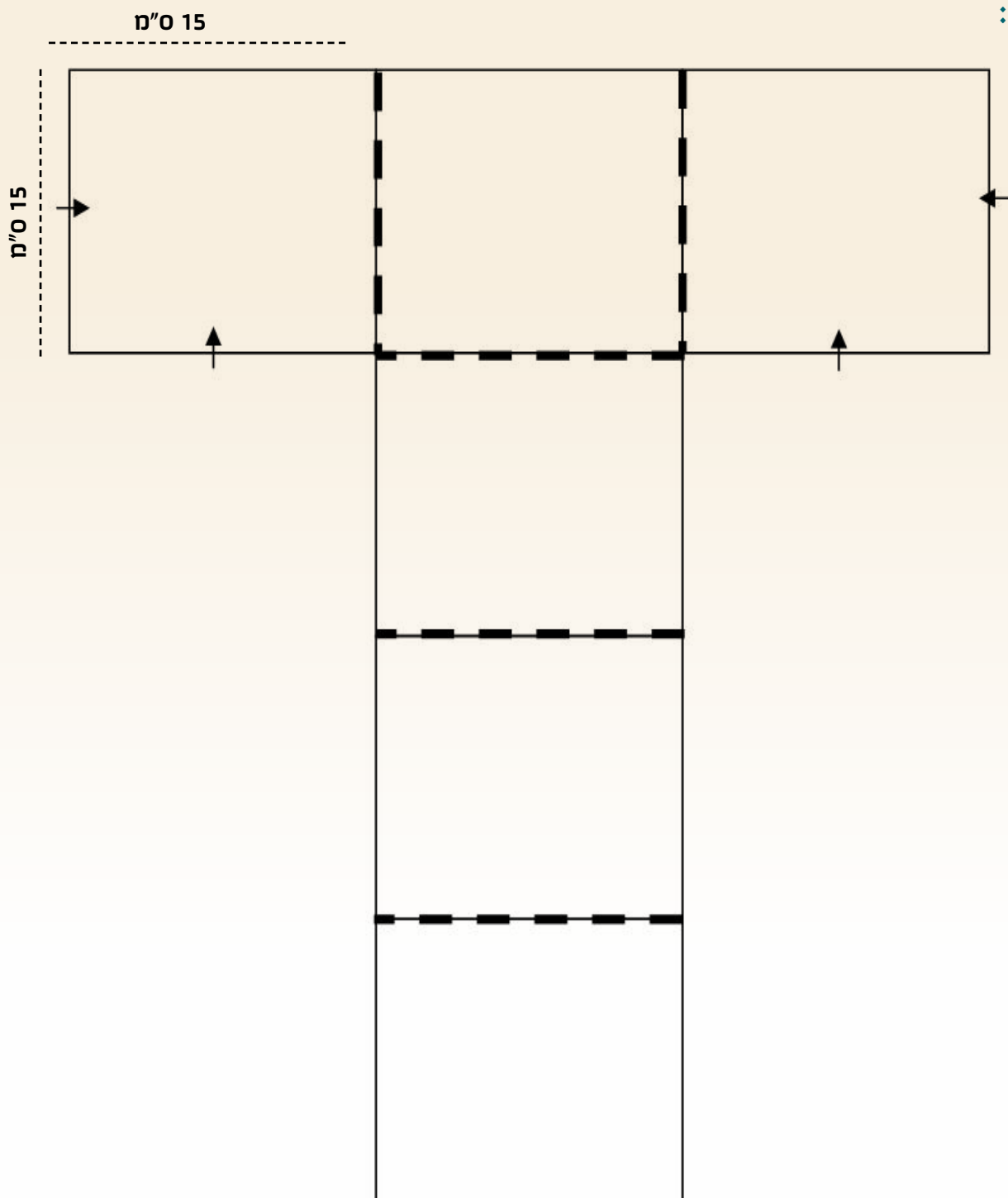
- שרטטו על הבריסטול דגם בגדל המתאים לפי הדגמא, הקפידו שכל הרבועים יהיו שווים במדויק זה לזה.
- גזרו מסביב לדגם שצירתם.
- קפלו את הדגם על פי הקווים המקווקוים.
- הדביקו את החבורים בין הרבועים כן: שתוצר קביה. העזרו בחצים שבדגמא.
- השאירו את מכסה הקביה פתוח.

שימו לב!

לחלופין נתן לבקש מהתלמידים להביא קפסאות בגדל דומה מהבית.

הוראות להכנת קפסא

הדגמא:

כָּל הָאָרֶץ שֶׁל ה'

10

קראו את הספור:

המשך מעמוד 2 "הקדמה".

"בֵּטַח יֵשׁ בְּקַפְסָה סֵפֶר וּבֹה הַלְכוֹת שְׁמִטָּה",
חֲשַׁבְתִּי. הָאֵמֶת שֶׁלֹּא כָּל כֶּף הִתְחַשֵּׁק לִי לִלְמֹד,
הָעֵדֶפְתִּי לְשַׁחַק בְּמַחְשָׁב אוֹ לִצְאָת לַחֲבֵרִים.

בְּכָל אַפֵּן לִקְחָתִי אֶת הַקַּפְסָה כִּי הֵייתִי
סֹקֵרֵן לִרְאוֹת אִם צִדְקָתִי. הַקַּפְסָה
הֵיְתָה קֹלָה מְאֹד וְסִקְרָנוּתִי גְּבֵרָה.
פִּתְחָתִי בְּזִהִירוֹת אֶת הַקַּפְסָה
וְהִכְנַסְתִּי אֶת רֹאשִׁי לְתוֹכָהּ כְּדִי
לִרְאוֹת מָה יֵשׁ בָּהּ.

לִפְתָּע הִרְגַּשְׁתִּי שְׁאֲנִי נִשְׁאָב
לְתוֹךְ הַקַּפְסָה שֶׁגִּדְלָה וְהִתְרַחֲבָה
לְגִדֹּל שֶׁל דָּלֶת. פִּתְחָתִי אֶת הַדָּלֶת
וּמִצָּאִתִּי אֶת עֲצָמִי בְּשִׁדָּה הַפְתוּחָה.
צָבַטְתִּי אֶת עֲצָמִי. לֹא, זֶה לֹא חִלּוֹם.
הֵיכֵן אֲנִי?

מִצָּאִתִּי אֶת עֲצָמִי בְּכֶרֶם עֲנָבִים.
הִסְתוּבַּבְתִּי בְּכֶרֶם. אֲשָׁפוּלוֹת עֲנָבִים
סִגְלָגְלִים הָיוּ תְּלוּיִים בְּנֶחֱת עַל הָעֲצִים.
לִפְתָּע שְׁמַעְתִּי חִקְלָאִי מְשׁוּחַח בְּטֶלְפֹּן
שֶׁלוֹ. הוּא דִּבֶּר בְּקוֹל רֶם כָּל כֶּף עַד
שֶׁלֹּא יִכְלָתִי שֶׁלֹּא לְשִׁמְעַ:

אֲנִי גָדוֹל! אֲנִי עָצוּם!

הִצְלַחְתִּי לִפְתַּח זֶן שֶׁל עֲנָבִים שֶׁלֹּא נֹוצֵר כְּמוֹהוּ!

הֵיִן שְׁלִי יִהְיֶה מִסְפָּר 1 בְּעוֹלָם כָּלוֹ.

הַכָּל בְּזִכּוֹת הַחֲכָמָה וְהַחֲרִיצוֹת שְׁלִי.

הָאֱמֶן לִי, בְּלִעְדִּי לֹא הָיָה צוּמַח כָּאֵן כָּלוֹם.

רַק בְּזִכּוֹת הַכְּשָׁרוֹן הַנָּדִיר שְׁלִי צוּמָחִים עֲנָבִים כְּאֵלָה.

תּוֹכַל לִקְנוֹת אֶת הַתּוֹצֵרֶת הַמְּשַׁבַּחַת שְׁלִי

בְּחִנּוֹת הַיּוֹקְרָתִית 'רֶם יִינוֹת בּוֹטִיק'.

כָּל הָאָרֶץ נִשְׁלָה

חושבים יחד

○ לפי דעתו של רם המקלאי: מה הסבה להצלחה ביבול? צינו משפטים המלמדים זאת.

○ מה אתם חושבים על דברי רם המקלאי?

○ במה עוד תלויה הצלחתו של רם?

○ אלו הייתם פוגשים את רם, מה הייתם אומרים לו?

קדימה לעבודה

1 קראו את הפסוק.

"וְהָאָרֶץ לֹא תִפְכֹּר לְצִמְתּוֹת,
כִּי לִי הָאָרֶץ. כִּי גֵרִים
וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי"
(ויקרא פרשת בהר)

צבעו בצבע ירק

את המלים המלמדות למי שיקת הארץ.

"זָרְעוּ שֵׁשׁ וְהִשְׁמִיטוּ
שִׁבְעַ, כְּדִי שִׁתְּדַעוּ
שֶׁהָאָרֶץ שְׁלִי הִיא."
(סנהדרין ל"ט ע"א)

הדגישו בצבע ירק

את הסבה למצות השמטה.

3 קראו את דברי 'ספר החנוך' במקור שלפניכם:

"כְּדִי שִׁיזְכֹּר הָאָדָם כִּי הָאָרֶץ שְׁפוּצִיָּאָה
אֵלָיו הַפְּרוּת... לֹא בִכְחָה וּסְגֻלָּתָהּ
תּוֹצִיא אוֹתָם, כִּי יֵשׁ אָדוֹן עָלֶיהָ וְעַל
אֲדוֹנֶיהָ". (ספר החנוך מצוה פ"ד)

4 השלימו:

הָאָדָם עָלּוּל לַחֲשֹׁב שְׁ

מִצְוֹת הַשְּׁמִטָּה מִזְכִּירָה לוֹ שְׁ

כָּל הָאָרֶץ שֶׁל ה'

12

חושבים יחד

○ בתחלת הספור (הקדמה, עמ' 2) שואל אורי שאלות רבות העוסקות בהלכות שמטה.
חזרו על שאלותיו של אורי.

○ אילו הלכות אנו יכולים ללמד מתוך השאלות?
○ כיצד ההלכות שהזכיר אורי עוזרות לנו להיות ענוים ולדעת שהכל שייך לה'?

משימה:

לפניכם חלק מהלכות שמטה.
בנספח 1 תמצאו את הלמוד שכל הלכה מלמדת.
גזרו את האשכולות מהנספח והדביקו מתחת לכל אשכול את האשכול המתאים.

אסור להשחית את
הפרות הקדושים.

צריך להפקיר
את הפרות - כל מי
שרוצה יכול לקחת.

אסור לעבד
במלאכת הקרקע

אחרי ששמעתי את שיחת הטלפון של רם, שנראתה גאה בעצמו ובהצלחותיו, החלטתי לעשות מעשה. הוצאתי מכסי דף ועט ורציתי לכתב לרם את כל מה שלמדתי מקפסת השמטה המפלאה, אך לפתע קפסת השמטה הצבעונית הבהיקה באור חזק. הבנתי שהיא מסמנת לי להכנס פנימה. הדלת נפתחה ואני מצאתי את עצמי יושב בחדרי ובדי קפסה.

שמחתי על הדברים החשובים שלמדתי, אך הצטערתי שלא הספקתי לכתב לרם החקלאי על כך.

האם תוכלו לעזור?

כָּתְבוּ מִכְתָּב לָרֶם הַחֲקֵלָאִי וְהַסְבִּירוּ לוֹ עַל מִדַּת הָעֲנוּהָ וּמִצֻּת הַשְּׁמִטָּה.
הֶעֱזְרוּ בַּמְשָׁפְטִים שֶׁבַּצַּד.

כָּל הַהֲצִלָּה שֶׁלָּךְ מֵה'.

מִרְבַּ הַתַּפְּאֲרוֹת עַל הַהֲצִלָּה

שִׁלְךָ שִׁכְחַת שִׁי...

פַּעַם בַּשִּׁבְעַ שָׁנִים הַתּוֹרָה

אוֹסֶרֶת לַעֲבֹד אֶת הָאָדָמָה כְּדִי

שִׁתְזָכֹר שׁ...

אִם תִּפְקֹר בְּשָׁנַת הַשְּׁמִטָּה אֶת

הַעֲנָבִים תִּבֶּן וְתִרְגֵּשׁ שֵׁשׁ...

ה' נותן לך לעשות חיל.

בס"ד

לָרֶם הַחֶקְלָאִי!

קפסת הנשמה שלי

גִּזְרוּ אֶת הַכְרֵזָה מִנְסַפָּח 3.

צַבְעוּ אֶת הָאֲשָׁכּוֹלוֹת וְהַמִּסְגֶּרֶת
בְּצֶבַע יָרֹק וְהַדְבִּיקוּ עַל דִּפְּנֵי הַקַּפְסָה.

כל הארץ של ה'

14

חושבים יחד

○ האם גם מי שלא חקלאי יכול ללמוד עננה ממצות השמטה? האם יש לכם רעיון אף לישם זאת?

○ חשבו על פשרונות ותכונות שיש לכם. אף אתם יכולים להפקיר אותם לחברי הכפר?

שמטה בכפר

תוכלו לתרם לחברים ולעזור להם בזכות הפשרונות שקבלתם מה'.
התבוננו באשכולות הענבים בנספח 2 ובחרו תכונות או כשורים שאתם טובים בהם.
גזרו שלוש מהתכונות המתאימות לכם והדביקו על הפרטים שלמטה.
גזרו את הפרטים והביאו למורה.
את הפרטים נתלה בסביבת הלמידה וכך כל אחד שצריך יפנה אליה ויוכל להנות מפשרונותיה.

נספחים

מס' 1-2

נספח 1

נספח 2

שְׁמִי: _____

הַפְּרוֹת שְׁאֵנִי מִפְּקִיר לְחֵבֵרִי:

מִי שֶׁצָּרִיךְ מִהֶפְרִי שֶׁלִּי יָכוֹל לְרַשֵּׁם אֶת שְׁמוֹ:

בְּזִכּוֹתְכֶם אוֹכֵל לְלַמֵּד עֲנוּה מִמְצוֹת הַשְּׁמִטָּה!

חיוך לערכים

כל הזכויות שמורות לתנועת "חיוך לערכים"

לפניות: אדיר רענן, ת.ד. 128 ישוב אלעזר, גוש עציון מיקוד - 9094200

טלפקס: 077-7657665, נייד: 052-5858660

דוא"ל: adirr4@gmail.com

כתובתנו באינטרנט: www.chiyuch.co.il

חפשו אותנו בפייסבוק